

Sygnatura akt IX Cupr 1967/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 09-01-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Beata Wójtowicz-Woźniczka

Protokolant:Anna Torończak

po rozpoznaniu w dniu 09-01-2014 r. we W.

sprawy z powództwa Z. L.

przeciwko M. Ś.

- o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt IX C upr 1967/13

UZASADNIENIE

Powódka Z. L. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, by pozwana M. Ś. zapłaciła na jej rzecz kwotę 313,00 zł z ustawowymi odsetkami od daty wytoczenia powództwa tj. 04.09.2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu stosownie do norm prawem przepisanych.

Uzasadniając treść podniesionego żądania wskazała, iż w dniu 22.10.2012r. nabyła u pozwanej obuwie płacąc gotówką 313zł. Buty okazały się niezgodne z umową i z tego powodu były reklamowane 11.04.2013r. i 30.04.2013r. Pozwana reklamacji nie uwzględniła.

Nakazem zapłaty z dnia 28.10.2013r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w całości uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana M. Ś. wniosła o oddalenie powództwa w całości .

Motywuując tak wyrażone stanowisko w sprawie, przyznając, iż strony postępowania łączy umowa sprzedaży obuwia zawarta w dniu zakupu tj. 22.10.2012r., zarzuciła iż rozprucie ociepliny nastąpiło w sposób mechaniczny, za co sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...)P.H.U. we W.przy ulicy (...). W zakresie przedmiotu działalności znajduje się między innymi sprzedaż obuwia.

W dniu 22.10.2012r. powódka zawarła z pozwaną umowę sprzedaży obuwia zimowego. Cena sprzedaży wynosiła 313,00 zł.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 11.04.2013r. powódka zgłosiła pozwanej niezgodność towaru z umową polegającą na rozerwaniu ocieplenia oraz otarcie ocieplenia w zakupionym obuwiu. Zażądała wymiany na nowe lub zwrot gotówki.

Powyższe żądania rozpatrzone zostały negatywnie. Powołany przez pozwaną rzeczoznawca oświadczył, iż „rozerwanie ociepliny z tyłu cholewki nastąpiło w sposób mechaniczny w trakcie nieumiejętnego sposobu używania obuwia w okolicznościach za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności . W trakcie użytkowania ta część cholewy nie jest poddawana destrukcyjnym naprężeniom”.

(dowód: zgłoszenie reklamacyjne k. 5)

Na skutek negatywnej odpowiedzi powódka ponownie zgłosiła swe żądania wskazując na niezgodność towaru z umową, domagając się wyłącznie zwrotu gotówki. Pozwana podtrzymała swoją decyzję.

(dowód: zgłoszenie reklamacyjne k. 7)

Podobnie pozwana ustosunkowała się do kolejnego zgłoszenia powódki w dniu 28.05.2013r.

(dowód: zgłoszenie reklamacyjne j. 8)

Każde ze zgłoszeń reklamacyjnych dotyczyło tej samej niezgodności towaru z umową.

(dowód: przesłuchanie powódki k. 35)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpatrywanej sprawie dla oceny zasadności podnoszonych roszczeń koniecznym było ustalenie w pierwszej kolejności skuteczności, w świetle zasady sekwencyjności roszczeń wynikającej z brzmienia art. 8 Ustawy z dnia 27.07.2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002r. Ne 141 poz. 1176) – dalej Ustawa konsumencka, odstąpienia od umowy sprzedaży, jako podstawy żądania zwrotu ceny, w przypadku zaś pozytywnych ustaleń tego dotyczących ustalenie niezgodności towaru z umową jako przesłanki warunkującej po myśli art. 4 w/w Ustawy, odpowiedzialność sprzedawcy. Zważyć przy tym należy, iż powódka owego odstąpienia dokonała w sposób konkludentny tj. żądając zwrotu pieniędzy na etapie przedprocesowym (zgłoszenie niezgodności towaru z umową) a dalej wytaczając powództwo o zapłatę, którego podstawą jest owe odstąpienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 8 ust. 1 Ustawy konsumenckiej jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Jeżeli zaś kupujący z przyczyn powyżej wskazanych nie może żądać ani wymiany ani naprawy albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności ,ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy, z tym jednakże zastrzeżeniem, iż od umowy nie można odstąpić gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Równocześnie ustawodawca podaje iż przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia (art. 8 ust. 4).

Przywołana powyżej regulacja prawna wprowadza dwustopniową hierarchię uprawnień konsumenta na wypadek niezgodności towaru z umową nazywaną w literaturze sekwencyjnością roszczeń. Ich istota sprowadza się do konieczności zachowania kolejności zgłaszania poszczególnych żądań pozbawiając tym samym konsumenta możliwości skorzystania z odstąpienia od umowy względnie żądania obniżenia ceny w braku wyczerpania roszczeń z pierwszej sekwencji a mianowicie żądania naprawy bądź wymiany na nowe, chyba że uczynienie zadość tym żądaniom było niemożliwe lub wymagało nadmiernych kosztów, względnie sprzedawca nie zdołał uczynić zadość tym żądaniom w odpowiednim czasie albo gdy naprawa lub wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności.

Dopiero wystąpienie owych przywołanych wyżej negatywnych przesłanek daje podstawy zgłoszenia roszczeń drugo – sekwencyjnych z pominięciem tych o których mowa w ust. 1 art. 8 Ustawy konsumenckiej. A contrario – brak wykazania istnienia tych przesłanek uniemożliwia sięganie po odstąpienie od umowy względnie obniżenie ceny z pominięciem roszczeń o których mowa w ust. 1.

Nadto, co istotne, w przypadku niemożliwości jednego z roszczeń w ramach pierwszej sekwencji, przejście do drugiej sekwencji będzie niemożliwe dopóki konsumentowi będzie przysługiwało drugie roszczenie z tej sekwencji. Również jeśli jedno z tych roszczeń będzie wymagało nadmiernych kosztów to nie zgłoszenie alternatywnego roszczenia pozbawi konsumenta uprawnień z art. 8 ust. 4 chyba że jest ono niemożliwe (por. Komentarz do Ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej J. Jezioro, Wojciech Dubis, Anastazja Kołodziej, Krzysztof Zagrobelny CH Beck 2010).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy , stwierdzić należy iż powódka nie zachowała kolejności zgłaszanych roszczeń, żądając zwrotu ceny, nie będąc do tego na tym etapie uprawnioną. Równocześnie, co istotne powódka przechodząc do ostatniej sekwencji roszczeń nie wykazała, a niewątpliwie to na niej spoczywał po myśli art. 6 k.c. ciężar dowodu, by żądanie naprawy bądź wymiany było niemożliwe albo wymagało nadmiernych kosztów względnie, by sprzedawca nie mógł tym roszczeniom uczynić zadość w odpowiednim czasie lub, by naprawa albo wymiana narażała go na znaczne niedogodności. Brak wykazania tych przesłanek, a co więcej brak ich zaistnienia dawało podstawy li tylko do zgłoszenia także w postępowaniu sądowym roszczeń jedynie pierwszo – sekwencyjnych, a zatem powódka mogła żądać wymiany bądź naprawy.

W świetle powyższego powództwo oddalono.

Przy tak przedstawionej argumentacji prawnej zbędnym pozostawała ocena istnienia przesłanki warunkującej odpowiedzialność sprzedawcy a mianowicie niezgodności towaru z umową w chwili jego wydania. Na marginesie jedynie podnieść należy, iż na korzyść powódki przemawiało tu domniemanie wyrażone w treści art. 4 ust. 1, które to domniemanie nie zostało przez stronę pozwaną obalone właściwymi wnioskami dowodowymi.

W świetle powyższego na podstawie przywołanych wyżej przepisów prawa orzeczono jak w sentencji wyroku.